

Si uite asa...

Ziceam intr-o zi ca daca Dumnezeu mi-ar da puterea de a face orice vreau, tare mi-ar placea sa ii satur pe cei flamanzi, sa ii invelesc pe cei goi, sa-i ajut pe cei in nevoie, sa-i apar pe cei slabi si sa-i troznesc pe cei rai; si sa fie lumea asa, ca o gradina frumoasa in care toata lumea isi vede de treaba si nimeni nu mai face rau nimanui.

Dar imi zice Dumnezeu: pai ce te face pe tine sa crezi ca nu am dat deja puterea aceasta cuiva? Si cum M-ai putea tu convinge ca ai reusi mai bine sa faci toate cele de care zici? De fapt mi-a raspuns vocea aceea care mai intervine din cand in cand in discutiile mele cu mine si imi place sa cred ca Dumnezeu a fost; ca daca nu El, atunci cine?

Ce stiu sigur e ca cineva a delegat pe altcineva sa se ocupe de toata sandramaua; si rezultatul e dezastrul care se vede. Sau totul decurge conform proiect??

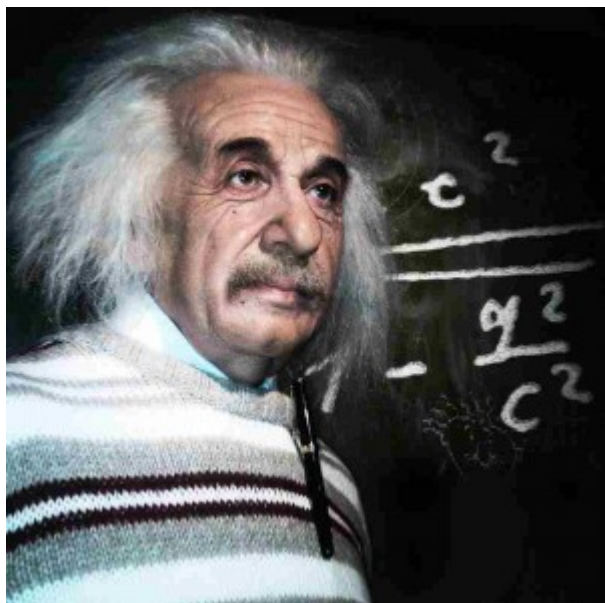
Si uite asa bunele mele servicii au ramas nemanifestate altfel decat ca intentii, iar expresia „vezi-ti de treaba ta!” a capatat noi si adanci intelesuri.

Si mi-am mai pus o suta de scotch; on the rocks...

(Egon Knecht)

Magistral! Albert promitea inca de tanar

Intr-o sala de clasa a unui colegiu, un profesor tine cursul de filozofie.

-Sa va explic care este conflictul intre stiinta si religie
Profesorul face o pauza si apoi ii cere unuia dintre noii sai studenti sa se ridice in picioare

- Esti crestin, nu-i asa, fiule?

- Da, domnule, spune studentul.

- Deci crezi in Dumnezeu?

- Cu siguranta.

- Dumnezeu este bun?

- Desigur, Dumnezeu este bun.

- Este Dumnezeu atotputernic? Poate El sa faca orice?

- Da.

- Tu esti bun sau rau?

- Biblia spune ca sunt rau.

Profesorul zambeste cunoscator. Aha! Biblia! Se gandeste putin.

- Uite o problema pentru tine. Sa zicem ca exista aici o persoana bolnava si tu o poti vindeca. Poti face asta. Ai vrea sa il ajuti? Ai incerca?

– Da, domnle. As incerca.

– Deci esti bun.

– N-as spune asta.

– Dar de ce n-ai spune asta? Ai vrea sa ajuti o persoana bolnava daca ai putea. Majoritatea am vrea daca am putea. Dar Dumnezeu, nu.

Studentul nu raspunde, asa ca profesorul continua.

– El nu ajuta, nu-i asa? Fratele meu era crestin si a murit de cancer, chiar daca se ruga lui Isus sa-l vindece. Cum de Isus este bun? Poti raspunde la asta? Studentul tace.

– Nu poti raspunde, nu-i asa? El ia o inghititura de apa din paharul de pe catedra ca sa-i dea timp studentului sa se relaxeze. Hai sa o luam de la capat, tinere. Dumnezeu este bun?

– Pai..., da, spune studentul

– Satana este bun?

Studentul nu ezita la aceasta intrebare:

– Nu.

– De unde vine Satana?

– Studentul ezita. De la Dumnezeu.

– Corect. Dumnezeu l-a creat pe Satana, nu-i asa? Zi-mi, fiule, exista rau pe lume?

– Da, domnule.

– Raul este peste tot, nu-i asa? Si Dumnezeu a creat totul pe lumea asta, corect?

– Da.

– Deci cine a creat raul? Profesorul a continuat. Daca Dumnezeu a creat totul, atunci El a creat si raul. Din moment ce raul exista si conform principiului ca ceea ce facem defineste ceea ce suntem, atunci Dumnezeu este rau.

– Exista pe lume boli? Imoralitate? Ura? Uratenie? Toate aceste lucruri groaznice, exista? Studentul se foieste jenat.

– Da.

– Deci cine le-a creat?

Studentul iarasi nu raspunde, asa ca profesorul repeta intrebarea.

– Cine le-a creat? Niciun raspuns. Deodata, profesorul incepe sa se plimbe in fata clasei. Studentii sunt uimiti. Spune-mi,

continua el adresandu-se altui student. Crezi in Isus Cristos, fiule?Vocea studentului il tradeaza si cedeaza nervos.

– Da, domnule profesor, cred.

Batranul se opreste din marsaluit. Stiinta spune ca ai 5 simturi pe care le folosesti pentru a identifica si observa lumea din jurul tau. L-ai vazut vreodata pe Isus?

– Nu, domnule. Nu l-am vazut.

– Atunci spune-ne daca l-ai auzit vreodata pe Isus al tau?

– Nu, domnule, nu l-am auzit.

– L-ai simtit vreodata pe Isus al tau, l-ai gustat sau l-ai mirosit?

Ai avut vreodata o experienta senzoriala a lui Isus sau a lui Dumnezeu?

– Nu, domnule, ma tem ca nu.

– Si totusi crezi in el?

– Da.

– Conform regulilor sale empirice, testabile, demonstrabile, stiinta spune ca Dumnezeul tau nu exista. Ce spui de asta, fiule?

– Nimic, raspunde studentul. Eu am doar credinta mea. Da, credinta, repeta profesorul. Aceasta este problema pe care stiinta o are cu Dumnezeu. Nu exista nicio dovada, ci doar credinta.

Studentul ramane tacut pentru o clipa, inainte de a pune si el o intrebare.

– Domnule profesor, exista caldura?

– Da.

– Si exista frig?

– Da, fiule, exista si frig.

– Nu, domnule, nu exista.

Profesorul isi intoarce fata catre student, vizibil interesat. Clasa devine brusc foarte tacuta. Studentul incepe sa explice.

– Poate exista multa caldura, mai multa caldura, super-caldura, mega-caldura, caldura nelimitata, caldurica sau deloc caldura, dar nu avem nimic numit “frig”.Putem ajunge pana la 458 de grade sub zero, ceea ce nu inseamna caldura, dar nu putem merge mai departe. Nu exista frig – daca ar exista, am

avea temperature mai scazute decat minimul absolut de -458 de grade. Fiecare corp sau obiect este demn de studiat daca are sau transmite energie, si caldura este cea care face ca un corp sau material sa aiba sau sa transmita energie. Zero absolut (-458 F) inseamna absenta totala a caldurii.

Vedeti, domnule, frigul este doar un cuvânt pe care il folosim pentru a descrie absenta caldurii. Nu putem masura frigul. Caldura poate fi masurata in unitati termice, deoarece caldura este energie. Frigul nu este opusul caldurii, domnule, ci doar absenta ei.

Clasa este invaluita in tacere. Undeva cade un stilou si suna ca o lovitura de ciocan. Dar intunericul, profesore? Exista intunericul?

– Da, raspunde profesorul fara ezitare. Ce este noaptea daca nu intuneric?

– Din nou raspuns gresit, domnule. Intunericul nu este ceva; este absenta a ceva. Poate exista lumina scazuta, lumina normala, lumina stralucitoare, lumina intermitenta, dar daca nu exista lumina constanta atunci nu exista nimic, iar acest nimic se numeste intuneric, nu-i asa? Acesta este sensul pe care il atribuim acestui cuvânt. In realitate, intunericul nu exista. Daca ar exista, am putea face ca intunericul sa fie si mai intunecat, nu-i asa?

Profesorul incepe sa-i zambeasca studentului din fata sa. Acesta va fi un semestru bun.

– Ce vrei sa demonstrezi, tinere?

– Vreau sa spun ca premisele dvs. filosofice sunt gresite de la bun inceput si de aceea concluzia trebuie sa fie si ea gresita.

De data asta, profesorul nu-si poate ascunde surpriza. Gresite?

– Poti explica in ce fel?

– Lucreti cu premisa dualitatii, explica studentul. Sustineti ca exista viata si apoi ca exista moarte; un Dumnezeu bun si un Dumnezeu rau. Considerati conceptul de Dumnezeu drept ceva finit, ceva ce putem masura. Domnule, stiinta nu poate explica nici macar ce este acela un gând. Foloseste electricitatea si

magnetismul, dar nimeni nu a vazut sau nu a inteles pe deplin vreuna din acestea doua. Sa consideri ca moartea este opusul vietii inseamna sa ignori ca moartea nu exista ca lucru substantial. Moartea nu este opusul vietii, ci doar absenta ei. Acum spuneti-mi, domnule profesor, le predati studentilor teoria ca ei au evoluat din maimuta?

– Daca te referi la procesul evolutiei naturale, tinere, da, evident ca da.

– Ati observat vreodata evolutia cu propriii ochi, domnule? Profesorul incepe sa dea din cap, inca zambind, cand isi da seama incotro se indreapta argumentul. Un semestru foarte bun, intr-adevar.

– Din moment ce nimeni nu a observat procesul evolutiei in desfasurare si nimeni nu poate demonstra ca el are loc, dvs. nu predati studentilor ceea ce credeti, nu? Acum ce sunteti, om de stiinta sau predicator? Clasa murmura. Studentul tace pana cand emotia se mai stinge.

– Ca sa continuam demonstratia pe care o faceati adineaori celuiilalt student, permiteti-mi sa va dau un exemplu, ca sa intelegeti la ce ma refer. Studentul se uita in jurul sau, in clasa. Este vreunul dintre voi care a vazut vreodata creierul profesorului? Clasa izbucneste in ras. Este cineva care a auzit creierul profesorului, l-a simtit, l-a atins sau l-a mirosit? Nimeni nu pare sa fi facut asta. Deci, conform regulilor empirice, stabile si conform protocolului demonstrabil, stiinta spune – cu tot respectul, domnule – ca nu aveti creier. Daca stiinta spune ca nu aveti creier, cum sa avem incredere in cursurile dvs., domnule?

Acum, clasa este cufundata in tacere. Profesorul se holbeaza la student, cu o fata impenetrabila. In fine, dupa un interval ce pare o vesnicie, batranul raspunde.

– Presupun ca va trebui sa crezi, pur si simplu.

– Deci, acceptati ca exista credinta si, de fapt, credinta exista impreuna cu viata, continua studentul. Acum, domnule, exista raul? Acum nesigur, profesorul raspunde:

– Sigur ca exista. Il vedem zilnic. Raul se vede zilnic din lipsa de umanitate a omului fata de om. Se vede in

nenumaratele crime si violente care se petrec peste tot in lume. Aceste manifestari nu sunt nimic altceva decat raul. La aceasta, studentul a replicat:

– Raul nu exista, domnule, sau cel putin nu exista in sine. Raul este pur si simplu absenta lui Dumnezeu. Este ca si intunericul si frigul, un cuvânt creat de om pentru a descrie absenta lui Dumnezeu. Nu Dumnezeu a creat raul. Raul este ceea ce se intampla cand din inima omului lipseste dragostea lui Dumnezeu. Este ca frigul care apare cand nu exista caldura sau ca intunericul care apare cand nu exista lumina. Profesorul s-a asezat tacut.

P.S. Studentul era Albert Einstein si...a scris o carte intitulata "Dumnezeu vs. stiinta" in 1921